

1894-10-27

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Edvard Brandes

Erik Henriksen

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Hvis Hannover gerne vil blive ved Politiken skal han ikke gå mere ind på sin uoverensstemmelse med Edvard Brandes. Hvis han derimod er utilfreds med den journalistiske linje på bladet bør han tage konsekvensen og sige op. Hvis han beslutter sig for dette vil Rohde ikke forsøge at påvirke ham til at blive ved bladet. Han synes dog det vil være et stort tab for hans venner og meningsfæller. Derudover vil det være et magttab for Hannover selv, der i kraft af sin position ved Politiken nyder en næsten uindskrænket magt. Rohde vil dog ikke opfordre Hannover til at blive på bladet hvis han ønsker at gå - han mener, at det måske kan være en fordel for Hannover at tage en pause fra de rutineprægede opgaver på avisen, som Hannover også har beklaget sig over. Rohde har forstået på Erik Henriksen, at denne opfatter Hannovers afgang som uundgåelig. Under alle omstændigheder mener Rohde altid, at der vil være brug for Hannovers deltagelse i debatten, og hvis han tager en pause fra den, håber Rohde at han fortsat vil kæmpe for sine synspunkter.

TRANSSKRIFTION

D. 27-X [?]-94.

Kjære Ven!

Altsaa, jeg mener:

Hverken Deres Ære eller Deres Prestige har lidt noget ved den omtalte Linie af Dr. E.B., og hvis De derfor stadigt har Lyst til at beskæftige Dem ved "Politiken", bør De intet gjøre ved denne Sag.

Er De derimod kjed af Journalistiken specielt ved "Politiken", bør De trække Dem tilbage med en høflig, kort, men kategorisk Erklæring, ikke som foreslaaet med en Forespørgsel; thi det vil være den letteste Sag for Dr. E.B. at give et Svar, som De er nødt til at tage imod, hvis han ikke i Øjeblikket ønsker at give Slip paa Dem.

Hvis De har Lyst til at vælge dette sidste Alternativ, har jeg bestemt mig til ikke at ville udøve noget Tryk paa Dem for at faa Dem til at blive.

Naturligvis er det et stort Tab for os, De-

[2]

res Venner, Deres Parti som for den Sag vi
kjæmper for i det Øjeblik, De gaar; det er jo
dernæst et Tab for Dem selv. De besidder i
Øjeblikket paa Deres Omraade en betydelig Magt-
stilling, og Deres Stilling ved "Politiken" er i Øjeblik-
ket — saavidt jeg kjender Presseforhold — i ingen
Maade saadan, at De har Grund til beklage
Dem. — de indtager jo næsten en Særstilling — saa
uindskrænket, som De hersker. —

Det økonomiske Tab kan De naturligvis paa an-
dre Maader gjenvinde, men Magtstillingen er tabt
med "Politiken". Hvor uvurderligt er ikke det til
enhver given Tid at have et Organ til sin Raa-
dighed, et Organ man fuldstændig kan herske over?

Naar jeg dog ikke vil opfordre Dem til imod
eget Ønske, at fortsætte, er Aarsagen den,
at jeg mener, at det vanemæssige ved at være fast
Medarbejder ved et bestemt Blad skal trætte Dem
i Længden.

De har sikkert med Grund beklaget Dem over,
at De for 3die og 4de Gang skulde skrive om de
samme 20 Maleres samme Malerier i samme
Form — men i Længden kan De ikke blive ved

[3]

dermed; og hvad der i Politiken indløber fra
Deres Pen udover Malerianmeldelser er jo dog
ikke store Sager — som Regel.

Jeg kunde derfor altsaa tænke mig, at
De maaske kunde have godt af en Tid at
trække Dem ud af Deres nuværende Virksom-
hed for at vende tilbage dertil igjen engang[,] ladet
med ny Kamplyst og gammel opsparet Har-
me. —

—

Jeg blev noget betænkelig igaar ved at give
Dem dette Svar, da Erik Henriksen udtalte
at han ansaa en Bortgang fra "Politiken"
nu for at være definitiv. Han mente,
at De i Øjeblikket ved Politiken indtog et

Mellemstandpunkt, et mæglende Standpunkt
og at i det Øjeblik, De gik, vilde De og
Politiken fjerne dem mere og mere fra hinanden
for ikke mere at mødes; — han mente,
mente at De ved Politiken havde en Mis-
sion som et Bindemiddel imellem kjæmpende
Retninger meget ud over Deres egentlige Arbejds-
felt. Men i disse Forhold er jeg ikke
inde og kan altsaa ikke udtale mig om
Dem dem. E. H. har vist selv i denne

[4]

Anledning søgt Dem.

Et mener jeg kun, at en Kraft som Deres
er der altid Brug for, naar den igjen melder
sig til Tjeneste; De gaar derfor ikke ud
af Sagaen, fordi De forlader Politiken.
Og at De efter en Tids Otium skulde blive
træt af at gaa paa Krigssti, vil jeg dog
ikke haabe om Dem. — thi i saa
Fald havde jeg ikke skrevet, som jeg har — .

Deres hengivne

Johan Rohde

S. 27-~~W~~ - 94.

Kjære Ven?

Altså, jeg mener:

Hvornår De nu ikke De som Prestegj. har
lidt noget ved den endelige Linie af Dr. L.B.,
og hvis De dog stadig har lyst til at
påbegynde Dem ved "Politiken", bør De intet
gøre ved denne Sag.

Er De derimod Ejet af Journalistiken splei-
et ved "Politiken", bør De bryde Dem ikke
og med en klog, kold, men kategorisk Er-
klæring, ikke som foreslås med en fore-
spørgsel, thi det vil være den letteste Sag
for Dr. L.B. at give et Svare, som De er
nær til at tage imod, hvis han ikke i Bj-
skikkelser ønsker at give Slips paa Dem.

Altså De har lyst til at vælge Dette sidste
Alternativ, har jeg bedt mig til ikke at ville
indvise noget Tryk paa Dem for et par Dage
til at tænke.

Naturligvis er det et stort Tab for os, De

no Væner, Dens Parti som for den Sag i
Grænser for i det Øjeblik, De gaar; det er jo
denest et Tab for Dem selv. De besidder i
Øjeblikket paa Dens Omraad en betydelig Magt-
stilling, og Dens Stilling ved "Politiken" er i Øjeblik-
ket — saavidt jeg kjendes Bessejerskab — i ingen
Maade saadan, at De har Grund til at beklage
Dem — De indtager jo næsten en Førstilling — som
jenskrævet, som De ønsker. —

Det økonomiske Tab kan De naturligvis paa an-
den Maade gjenvinde, men Magtstillingen er tabt
mod "Politiken". Hvor tvivlsomt er ikke det til
enhver given Tid at have et Organ til sin Ræd-
søgt, et Organ man fuldstændig kan herke over?

Naar jeg dog ikke vil opfordre Dem til imod
egne Ønske, at fortsætte, og Aarsagen den,
at jeg mener, at intet mindre de aandelige Kræfter
som meget i Spænding som Forandring, og jeg
hrykter for, at det vanemæssige vil at være fast
Medarbejder ved et bestemt Blad skal trætte Dem
i Længden.

De har tillige med Grund beklaget Dem over,
at de for 3de og 4de Gang skulde skrive om de
samme 20 Malere samme Malerier i samme
Form — men i Længden kan de ikke blive ved

demmed; og hvad de: Politiken indstiller for
den Den store Malerianmeldelse og jo og
ikke store Tager - som Regel.

Jeg kunde af de for alt den tænke mig, at
de maade lide den god af en Tid og
brønde den ind og den nuværende Væsen
hed for at være tillige ^{deres} egen engang ladet
med my Kamplyst og gammel opspændt Har-
me. —

Jeg blev meget bekendt igennem det at give
den lille Tænk, der Erik Hennrichsen indstillede
at han ønskede en Postgang for "Politiken"
nu for at være definitiv. Han mente,
at de: Gjældende til Politiken indbyrdes er
medlemskantspændt, og nægter Standpunktet.
og at i det Gjældende, de give, vilde de og
Politiken fjern ~~den~~ men og men for hin anden
for ikke men at mødes; - han mente, ~~at~~
~~men~~ at de til Politiken havde en Mis-
sion som et Prædication imellem gjængende
Retninger meget ud over den egentlige Arbejds-
felt. Men: disse Forhold er jo ikke
indtægter og kan alligevel ikke indstille mig om
den. E. H. har vist selv i den

Afslutning sigl Dem.

Et mener jeg kun, at en Kong som Dem
er der altid Bøig for, naar den ejen melder
sig til Tjeneste; De gaar dog ikke ad
og Sagen, fordi De forlader Politiken.
Og at De efter en Tids Othum skulde blive
høst af et par par Krigste, vil jeg dog
ikke tænke om Dem. — Thi i saa
Fald kendt jeg ikke Svært, som jeg var.

Der hengim

Waldemar